

σούρα

Τρίτη, 25 Σεπτεμβρίου 2012
5:14 πμ

71

Σουρα

Σουρωμενος θαρθω παλι στα παραθυράκια σου
Για να δωσσω δυο χαστουκια στον σαχλαμαράκια σου.

Εγω στη **σούρα** μου κι αν σπάζω
Ποτε κανενα δεν πειραζω
Ειμαι μαγκας και αλανης
Κί' από γκόμενα χαρμάνης

ΖΟΥΡΑ, Δ. Τὸ ἴδιον Sordes, Ῥωμ. Ῥύπος, Ἑλλ. (craasse). Ἄλλ' ἀπὸ τὴν φερομένην μαρτυρίαν : « Ἀθόλωτον, » καθαρὸν, ὅπου δὲν ἔχει θόλωμα, ἢτοι ζούρα » φαίνεται ὅτι δὲν σημαίνει γενικῶς Ῥύπον, Ἑλλ. ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ εἶδος τοῦ Ῥύπου, τὸ ὀνομαζόμενον Ὑποσάθμη, Ἑλλ. (sédiment, dépôt). Ζούρα λοιπὸν, ἀντὶ τοῦ Σοῦρα, εἶναι τῆς αὐτῆς γενεῆς καὶ τὸ Σουρώνω, κοιν. (couler, clarifier) ἀπὸ τὸ Σειρώω, Ἑλλ. ὡς ἐλέχθη ἄλλοῦ (Ἄτακτ. II, σελ. 144).

ΚΟΡΑΗ ΑΤΑΚΤΑ

σουρώνω¹ ρ. μετβ. κ. αμετβ. {σούρω-σα. -θηκα, -μένος} ♦ (μετβ.) **1.** βγάζω το νερό από (κάτι). στραγγίζω με φίλτρο ή σουρωτήρι: ~ τα μακαρόνια / το χαμομήλι / το τσάι • **2.** (για υφάσματα, ενδύματα κ.λπ.) δημιουργώ πτύχωση σε (κάτι): ~ το φόρεμα στη μέση ♦ (αμετβ.) **3.** έχω πτύχωση, κάνω ζάρες: το φόρεμα σουρώνει στη μέση και μετά πέφτει ίσια **4.** (μτφ., για πρόσ.) αδυνατίζω, χάνω όγκο και δυνάμεις: έχει σουρώσει από τις δίαιτες ΣΥΝ. μαζεύω, μπαίνω.

[ETYM. < σειρώνω (με τροπή του /i/ σε /u/, πβ. κ. σύρω - σούρνω) < μτγν. σειρώ (-όω) «στραγγίζω, φιλτράρω» < αρχ. Σείριος (βλ.λ.)].

σουρώνω² ρ. αμετβ. {σούρω-σα. -μένος} μεθώ, πίνω πολύ, περισσότερο από όσο αντέχω: σούρωσε για τα καλά, δεν ξέρει τι κάνει || (η μτχ. **σουρωμένος**, -η, -ο): «σουρωμένος θα ῥθω πάλι στην παλιά μας γειτονιά» (λαϊκ. τραγ.) ΣΥΝ. γίνομαι στουπί / φέσι.

[ETYM. Αβεβ. ετύμου, ίσως < τουρκ. sarhos «μεθυσμένος» ή < βεν. sur(o) «φελλός, πώμα»].

σουρωτήρι (το) {σουρωτηρ-ιού | -ιών} **1.** μικρό σκεύος με τρυπητό πλέγμα και λαβή στην άκρη για τη διήθηση αφεψημάτων (λ.χ. χαμομήλι, μέλι κλπ.) και σουρώματα (π.χ. γάλακτος) **2.** κομμάτι με

σουρωτήρι (το) {σουρωτηρ-ιού | -ιών} **1.** μικρό σκεύος με τρυπητό πλέγμα και λαβή στην άκρη για τη διήθηση αφεισημάτων (λ.χ. χαμομηλιού, μέντας κ.λπ.) και ροφημάτων (λ.χ. γάλακτος) **2.** μεγάλο μα-

Σχολιο

Ο Μπαμπινιώτης λέει πάλι ο,τι του κατέβει!

Υπάρχει ρήμα σειρεώ =αδειάζω, ξηραίνομαι.

Ο σουρωμένος είναι αυτός του έχει χάσει τις δυνάμεις του από το πολύ κρασί, έχει αφυδατωθεί, στραγγίζει. Είναι τάπα, λειώμα, πίττα, φέσι, έχει πέσει ξερός.

Παραγωγο

Ζούρα ή τζούρα

Φραση θες μια τζούρα = λίγο από το τελευταίο την υποστάθμη, ή τον ντελβέ του καφέ

Συνώνυμα

Αλκοολικός

αλκοολικός -ή -ό [alkoolikós] Ε1 θηλ. και αλκοολικά στη σημ. I : I.για άτομο που κάνει υπερβολική χρήση οινοπνευματωδών ποτών και που πάσχει από **αλκοολισμό**, συνήθ. ως ουσ. ο αλκοολικός, θηλ. αλκοολική και (προφ.) αλκοολικά: Είναι ~. II. (χημ.) που έχει σχέση με τις αλκοόλες ή με το οινόπνευμα: Αλκοολική ζύμωση. Αλκοολικό διάλυμα.

[λόγ. < γαλλ. alcoolique (-ique = -ικός)] από το αλκοολ.αραβ. al-kuhl `το τριμμένο αντιμόνιο, το απεσταγμένο υγρό`

Οινόφλυξ

οινό-φλυξ, -ύγος, ό, ή (φλύω), παραδομένος στο ποτό, μεθυσμένος, σε Ξεν. κ.λπ. Οπου φλύω, μέλ. -σω, αόρ. α' έφλυσα, όπως από φλύζω (φλέω), βράζω, αναβράζω· μεταφ., **υπερχειλώ** με λέξεις, μιλώ μάταια, φλυαρώ, κομπάζω, σε Αισχύλ.

Μεθυσμένος

Από το **μεθύω**, μόνο σε ενεστ. και παρατ.· Ενεργ. μέλ. και ο αόρ. ανήκουν στο μεθύσκω· I. μεθύω με κρασί, σε Ομήρ. Οδ. κ.λπ.· μεθύω υπό τοῦ οἴνου, σε Ξεν. II. 1. μεταφ., λέγεται για πράγματα, βοεΐη μεθύουσα αλοφιῆ, βοϊδοτόμαρο μουσκεμένο σε λάδι, λίπος, σε Ομήρ. Ιλ. 2. λέγεται για πρόσωπα, είμαι μεθυσμένος ή δηλητηριασμένος, κατακυριευμένος από πάθος, υπερηφάνεια, κ.λπ., σε Ξεν., Πλάτ.

Απ'οπου και το **μέθυσος**, -η, -ον (μεθύω), πότης, αλκοολικός, μέθυσος, σε Αριστοφ. κ.λπ.

Από το **μέθυ**, τό, μόνο σε ονομ. και αιτ., κρασί, υδρόμελι, σε Όμηρ.

Παράγωγο: **Μεθύστακας**

Ο μεθυσμένος έχει αμβλυμμένη όραση, τραυλίζει, πέφτει κάτω και δεν μπορεί να σηκωθεί. Η συμπεριφορά αυτή δημιούργησε φράσεις και παρομοιώσεις που θα εξετάσουμε παρακάτω.

Φράσεις

είμαι τάπα

Από το βενέτικο **suro** = φελλός, πώμα

Τάπα προέρχεται από το Ιταλικό tara < Γαλλικό étape < Λατινικό stapula < *ΣΤΑ > στασις,

σταθμος. Ηταν χωρος οπου σταθμευαν τα στρατευματα και ενεφοδιαζοντουσαν. Προφανως εκει θα μπεκρολογουσαν κι ολας.

βλ. παρακατω πομα.

πίττα

Είναι φαγητο που εχει επιτεδο και κυλινδρικο σχημα. Αλλά και κάθε τι πατημενο. Πχ. τον πατησε ένα αυτοκινητο και τον εκανα λειωμα, πιττα, λειαδα < λειος. Στην πιο προχωρημενη μορφη ο μεθυσμενος πεφτει κατω και δεν μπορει να σηκωθεί. Την σκηνη περιγραφει το παλιο τραγουδι

«τα παιδια της γειτονιας σου»

Σαν σουρώνω πέφτω κάτω και λασπώνομαι
βάζω μπρός τα δυο μου χέρια και σηκώνομαι

Σκνίπα στο μεθύσι

σκνίψ, ὁ, gen. σκνίπός: nom. pl. σκνίψες LXX Ex.8.16(12), al., but σκνίπες Ps.104(105).31; acc. σκνίπας [ῖ] Ezek.Exag.135:—an insect found under the bark of trees, eaten by the woodpecker, Arist.HA 614b1, Sens.444b12 (in both places with v.l. κνίψ, which is the form used by Thphr.), Plu.2.636d: from its quick jump comes the prov., ὁ σκνίψ ἐν χώρᾳ 'a flea at home!' Stratt.70, Zen.5.35:—an insect which attacks vines, Gal.12.186. (Cf. Slav. sknīpa 'gnat'.)

Η φράση "τον ειδα γενόμενον ως σκνίπα" (αιτιατ.) δημιουργησε την ονομαστικη η σκνιπα . Η παρομοιωση εγινε επειδη το εντομο προσκολλαται στα αμπελια οπως ο μεθυσος στο προιον των αμπελων, το κρασί.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi.
ἐν ταύτῃ βέλτιον, ἀλλ' ὅτι περιγριομένη ταῖς ἀμπέλοις φθεί-
ρει τοὺς γεννωμένους ἐπ' αὐτῶν σκώληκας, οὗς σκνίπας ὀνο-
μάζουσιν οἱ παρ' ἡμῖν ἀμπελουργοί. γεννῶνται δὲ οὗτοι τοῦ
(187.) ἤρος εἰσβάλλοντος, ἤνικα βλαστάνουσιν οἱ ἄμπελοι καὶ τό γ'
ἐνοιδισκόμενον αὐτῶν μέρος, ὅθεν ὁ βλαστὸς φύεται, ὃ κα-
λοῦσιν ὀφθαλμόν. τούτους οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς διε-
σθίοντες οἱ σκνίπες οὐ μικρὰ βλάπτουσιν τὰς ἀμπέλους,

Οι αρχαιοι χαρακτηριζαν καποιον **σκνιπό** αυτόν που έχει αμβλυμένη όραση, το μύωπα. Πβ. είναι **τυφλα στο μεθυσι**.

Στουπί στο μεθύσι

Το στουπί είναι απορροφητικό. Έχω ρουφήξει πολύ κρασί όπως το στουπί.

Όμως και το στουπί όπως και η πατσαβούρα και το σφουγγαρόπανο σέρνεται στο πάτωμα όπως και ο μεθυσμένος που **δεν μπορεί να πάρει τα πόδια του**.

Κουδούνι, Γκονγκ

Ένα από τα συμπτώματα της μέθης είναι ο βόμβος των αφτιών. Ο μεθυσμένος νοιώθει το κεφάλι του σαν κουδούνι (καμπάνα) . Αργότερα ειρωνικά αντικατεστάθη και με το γκονγκ,

Γκογκ

κουδούνι

Συγγενικά

Βαρελοφρονες

Υποθετικό κλαμπ μπεκρήδων, ευρημα των Βασιλή Χριστοδουλου και Αρχελαου. Με πληθωρα γελοιογραφιων στον ημερησιο τυπο.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΒΑΡΕΛΟΦΡΟΝΩΝ

Κραιπάλη

ή, κεφαλαλγία από πολυποσία, απ όπου και το Λατ. *crāpula*, έκ κραιπάλης, μετά από μεθύσι, σε Αριστοφανεή.

Κιρνάω

και —ημι = κεράννυμι, μόνο στον ενεστ. και παρατ.· αναμειγνύω κρασί με νερό, στο γ' ενικ. παρατ., έκίρνα και κίρνη, μτχ. κιρνάς, σε Ομήρ. Οδ· στον Ηρόδ. γ' ενικ. ενεστ. κιρνᾶ, α' πληθ. κίρνᾶμεν.

κεράννυμι

Το ρημα αυτό δημιουργησε το κρασι, την κράση (Γραμμ.), κράμα (Φυσική). Το κερναω και το κερασμα.

και -ύω· παρατ. έκεράννυν, μέλ. κεράσω, αόρ. α' έκέρασσα, ποιητ. κέρασα, Επικ. κέρασσα — Μέσ., αόρ. α' έκερασάμην, Επικ. γ' ενικ. κεράσσατο — Παθ., μέλ. κρᾶθήσομαι, αόρ. α' έκράθην [ᾱ], επίσης έκεράσθην· παρακ. κέκρᾶμαι, επίσης κεκέρασμα· (κεράω)· I. ανακατεύω, αναμειγνύω (πρβλ. κρᾶσις)· 1. κυρίως λέγεται για την αραίωση του κρασιού με νερό, σε Ομήρ. Οδ., Αττ.· ομοίως στη Μέσ., ότε περ οἶνον κέρωνται, όταν ανακατεύουν το κρασί τους, σε Ομήρ. Ιλ.· κρητήρα κεράσσατο, του ανακάτεψε ένα κύπελο, σε Ομήρ. Οδ. — Παθ., κύλιξ ἴσον ἴσω κεκραμένη, κύπελλο αναμειγμένο μισό-μισό με νερό και κρασί, σε Αριστοφ. 2. ψυχραίνω ή βάφω μέσω του ανακατέματος, θυμῆρες κεράσσασα, έχοντας αναμείξει (το νερό) σε κατάλληλη θερμοκρασία, σε Ομήρ. Οδ. 3. γενικά, ανακατεύω, αναμειγνύω, ρυθμίζω, μετριάζω, Λατ. tempero, λέγεται για καιρικές συνθήκες, ὤραιμάλιστα κεκραμένοι, οι πιο εύκρατες εποχές, σε Ηρόδ.· οὐ γῆρας κέκραται γενεᾷ, κανένας γέρος δεν αναμειγνύεται με τη φυγή, δηλ. δεν έχει ηλικιωμένους, σε Πίνδ.· λέγεται για νοητικές καταστάσεις, σε Πλάτ. II. γενικά, αναμειγνύω, ανακατεύω, Λατ. attempero, ἔκ τινος, κάποιο πράγμα, στον ίδ.· φωνή μεταξύ τῆς τε Χαλκιδέων καὶ Δωρίδος έκράθη, σε Θουκ.

Μπεκρης

Ο πότης συνήθως κρασιού. Ο οινοποτης.

Πβ. με λεν **μπεκρη**

που το'χουν βρει

Αφου ρουφώ τη μέρα

Τρια κρασά στην καθησια

Και δυο παραπερα.

Μπεκρης από το τουρκικο **bekri** . Υπαρχει και ωραιποιηθεν επωνυμο **Βεκρης**.

Σχηματισμος όπως τα Βαρβερης, Βαρβαγιάννης οπου το Μπ θεωρουμενον χυδαιον αντικατεταθη υπο του Βητα.

Παραγωγα : **Μπεκροκανατα, μπεκρη-μεζέ**

Ο γνωστός πότης του Ελληνικού Κινηματογράφου ήταν ο Ορεστης Μακρης

Μπέκρος

Αντι μπεκρης με υποτιμητικη και μεγαθυντικη σημασια

Μπεκροκανατα

Από το σκευος κανατα του μπεκρη. Ο σχηματισμος κατά το πρωτο πιστολι/σπαθι/βιολι.
Αντι ο πρωτος πιστολερο/ξιφομαχος/βιολιστης.

Με τὸν μέθυσόν της ἄνδρα ἡμερόνυκτα τὰ ἔχει,
Καὶ πολλάκις τοῦ ταις βρέχει
Καὶ ἀφ' οὔ τὸν τσουμαδίση ἔχει τὰ ὑστερικά της,
Κι' ἀραδιάζει γιὰ ταις προϊκαις καὶ τὰ διαζύγιά της,
- «Ἐξω, σκύλ', ἔξω τὸν λέγει, ξεκουμπίσου μὴν ἐμβαίνης,
"Ἡ 'ς τὸ κάτεργο πηγαίνεις' »
Φαγὶ θέλεις; πέτραις σκάσε! τώρα 'γὼ νὰ ξεπορτήσω,
Μὲς' 'ς τὴν Πρωτοσυγγελία τὰ ρουχάκια μου νὰ σχίσω,
Πάτα, πάτα, πάτα, πάτα,
Καὶ νὰ διῆς, **Μπεκροκανάτα!**

Ἡλία Τανταλίδου, Ποιήματα., ἐν Αθήναις, ἐκδ. Φέξη, 1916

Μεθυστακας

Ο ρεπων προς την **μεθην**.

Κρασοπατερας

(οικ.) αυτός που αγαπάει πολύ το κρασί και πίνει πολύ και μεγάλη ποσότητα.

***ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑΣ**, κωμικῶς ὀνομάζεται ὁ δομένος εἰς τὸν οἶνον Οἰνοπότης, Ἑλλ. (Biberon), ἴσως ἀπὸ Πατέρας ἡγουν Μοναχούς, ἢ μᾶλλον ψευδομοναχοὺς ἐκδότους εἰς τὴν μέθην, ἢ μᾶλλον ὡς ἐξέχων τοὺς ἄλλους εἰς τὴν οἰνοποσίαν ὡς ὑπερέχει ὁ πατὴρ τὰ τέκνα εἰς ἡλικίαν καὶ φρόνησιν.

Το σπανιότατο φακρασίς είναι συνώνυμο του κρασοπατέρα κατά τον Κοραή

(ΑΤΑΚΤΑ σελ. 135, 279) . Το κρασοπατέρας πιθανοτατα αφορουσε τους μπεκρηδες καλογέρους που ονομαζοντο και "Αγιοι πατερες" (αν και δεν ηταν ουτε πατερες ουτε αγιοι)

Ποτης

Από το πινω. Αυτός που καθ' εξιν πινει αλκοολούχα ποτα.

Το πιο λογιο το **οινοποτης** , χαρακτηρισμος που δοθηκε και στον Κυριο Υμων Ιησουν Χριστον.

ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἐσθίων ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ λέγετε, δαιμόνιον ἔχει: ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.

Λουκάς 7:33-34

Πομα

Ομοηχο του **πώμα** = **ταπα**, βουλωμα. Πβ. «*δευτε πομα πιωμεν κενον ουκ εκ πετρας αγονου τερατουργουμενον ...*» (από τις καταβασίες της Αναστάσεως)

Για κάποιον που είναι μεθυσμένος λέμε ότι **είναι ταπα**. Επειδή δεν έχει καμία λογική σχέση η μεθη με την ταπα-πωμα και η ταπα-σταθμός (Γαλ. Εταρε) είναι πολύ εξεζητημένη πιστεύω ότι η αρχική φράση ήταν: «**είναι ετσι από το πομα**» (δηλ. από το πιοτό). Επειδή αυτές οι φράσεις διαδίδονται προφορικά το **πόμα** αντελήφθησαν ως **πώμα** και το έκαναν αργότερα το συνωνύμο **ταπα**.

Σουιτομέζης

Λεξη του ποντικού ιδιώματος από το συνθετό τουρκικό **σου ιτο μεζ** νερό καθολού [δεν] πίνει, δηλ. πίνει μόνο κρασί άρα είναι μπερκής. Επίζει και ως επώνυμο.

Σκονακία

Προϊόν της παλαιάς φαρμακολογίας. Φάρμακο σε σκόνη όπου εκάστη δόσις συσκευάζεται σε ένα χαρτινό χειροποίητο φακελάκι καλούμενον κατά συνεκδοχή **σκονακί**.

Διαφορά ναρκωτικά σε σκόνη διακινούνται ακόμη σε τέτοιες συσκευασίες.

Σκονακί επίσης καλείται ένα μικρό σημείωμα που χρησιμοποιούν κατά τις γραπτες εξετάσεις οι μαθητές για να ανατιγραφούν.

Επειδή το κρασί το θεωρούσαν καταπραυντικό των πονών της ζωής όπως και τα προαναφερθέντα «σκονακία» έλεγαν για κάποιον που είχε πιει: «**πήρε τα σκονακία του**»

Μισή

Εννοείται μιση οκά. Το κρασί στις ταβερνες το πουλούσαν με την οκά. Ένας Ελληνικός παραλογισμός γιατί συνήθως τα υγρά τα πουλούν με τον ογκό πχ. με λίτρα, πιντες, ουγκιές κλπ.

πβ. Τραγουδάκι

Κατεβαζω τις **μισες**
Κι ανεβαινει ο βερεσες
Και αρχιζουν τα παραπατηματα
Και τοτε πια βλαστημα τα .

Η ολοκληρη οκα λεγονταν «κρασι»

Πχ. φερε μας καπελα κρασι

Πβ. με λεν μπεκρη
που το'χουν βρει
Αφου ρουφώ τη μέρα
Τρια κρασα στην καθησια
Και δυο παραπερα.

Ποτηρι

Γερο ποτηρι συνεκδοχή για ένα γερό πότη. **Πιανω το ποτηρι**. Αρχίζω να πινω, να γινομαι καθ εξιν ποτης ήγουν μπεκρης. Πβ. «... *κι ας φταις εσυ που εχω πιασει το ποτηρι*» . Φράση: *Παμε να πιουμε κανενα ποτηρι* [με κρασί]. Το κανενα=τουλαχιστον ένα.

Κατοσταρι

Ένα τεταρτο της οκάς η λιγοτερη δοση κρασιου (100 Δράμια). Αλλά και το ίδιο το σκευος μετρησης του κρασιου το οποιο πληρουμενο χρησιμευε και ως κανατα. Τελειωνε σχεδον αμεσως και οι κρασοπατερες διαμαρτυρονταν «**Μα, τρυπιο είναι αυτό το κατοσταρι!** » η φράση δημιουργησε τον τιτλο για πολλες ταβερνες και οινομαγειρεία.

ταβέρνα

Οινοποιτειον, οινομαγειρειον.

Από το λατινικό **trabs**, *travis* =σανις σανιδος επειδη ησαν καλυβες η σκηνες με σανιδια. Εκ του **trabernaris** > **tasbernarius**> ο κτητωρ της ταβερνας **ταβερναρης** και κατοπιν **ταβερνιαρης**.

Πβ. «βρε Λινάρδο **ταβερνάρη** βαλτα κατω απ το σφουγγαρι»

Φρασεις

In vino Veritas

Η φραση «In vino Veritas» είναι λατινική και σημαίνει «Στο κρασί, η αλήθεια», γεγονός που υποδηλώνει πως ένα πρόσωπο υπό την επήρεια αλκοόλ είναι πιο πιθανό να μιλήσει για τις κρυφές σκέψεις και τις επιθυμίες του, αλλά και να αποκαλύψει μυστικά. Η φράση είναι μερικές φορές συνεχίζεται έτσι, "In vino Veritas, sed in aqua salitas", δηλαδή, "στο κρασί υπάρχει αλήθεια, στο νερό η υγεία."

Την φραση την αναφερει ο Πλινιος ο πρεσβύτερος στο βιβλιο του Naturalis Historia (XIV, 141) .
Επι λεξει λεει: «volgoque veritas iam attributa vino est»
(ο λαος αποδιδει την αληθεια στο κρασι)

Φταιει το κρασι

Προσηματικη φραση την οποια λεει ο ρευόμενος για να απολογηθει. Συνοπτικότερα «Παλιοκρασο!» . Πολλα και διάφορα αποδιδονται στο κρασι : από εγκληματα και τροχαιες παραβάσεις («**εν κραιπαλη μέθης διατελων επεπεσεν επι του ...**» μεχρι η γενικότερη κακοδαιμονια .

πβ. «**Φταιει πρωτ' απ όλα το κρασί**» τους Μοιραίους του Κωστα Βαρναλη.

Η ΠΔ για το κρασι

Ψαλμοί, 103:15 *και οινος ευφραίνει καρδιαν ανθρωπου του ιλαρυναι προσωπον εν ελαιω και αρτος καρδιαν ανθρωπου στηριζει*

Παροιμίες, 20:1 *ακολαστον οινος και υβριστικον μεθη* πας δε ο συμμειγνυμενος αυτη ουκ εσται σοφος

Εκκλησιαστής, 10:19 *εις γελωτα ποιουσιν αρτον και οινος ευφραίνει ζωντας και του αργυριου επακουσεται συν τα παντα*

Αναφορές

(8.) Τοὺς μὲν οὖν χυμοὺς εἰδέναι, ἐν ἧσιν ὄρησιν ἀνθέουσι, καὶ οἷα ἐν ἐκάσῃ νοσήματα ποιέουσι, καὶ οἷα ἐν ἐκάστῳ νοσήματι παθήματα. Τὸ δὲ σῶμα τὸ ἄλλο, ἐς ὃ τι μάλιστα νόσημα ἢ φύσις ῥέπει· οἷόν τι σπλὴν οἰδέων ποιέει, τούτων τι καὶ ἡ φύσις· σχεδόν τι καὶ χρώματα κακίῳ, καὶ σώματα σειρέει, καὶ εἴ τι ἄλλο, (5) ταῦτα διαγεγυμνάσθαι.